

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, acesta este numele lui Dumnezeu, nume scris de Mine acum două mii de ani pe pământ, numele prin care Fiul lui Dumnezeu grăiește cuvântul Său la sfârșit de timp și împlinește prin cuvânt Scripturile cele de apoi.

Dacă se ridică încă nedumerire pentru calea Mea cea de azi de la Tatăl iarăși după om, dacă este pus la îndoială adevărul că Eu sunt acest cuvânt pe vatra neamului român, iată, amintesc tuturor cuvântul gurii Mele de acum două mii de ani pe când Îmi pregăteam ucenicii pentru despărțirea Mea de ei, căci mai înainte de patima Mea de pe cruce le-am spus lor că vine Duhul Sfânt pe pământ și-i va călăuzi pe cei credincioși la tot adevărul, și nu de la El va grăi, ci va lua din ce este al Meu și va descoperi lucrurile viitoare și va împlini Scripturile și va lucra de sus cu putere de cuvânt prin duhul descoperirii și va rămâne până la sfârșit cu lucrarea Sa cerească pe pământ.

O, n-a stat Domnul din lucru după ce Și-a încheiat lucrarea cea de acum două mii de ani, căci duhul descoperirii aduce pe pământ de la Domnul și așează împlinire și credință pentru împlinire și împlinește Domnul pe pământ lucrarea Sa până la sfârșit. Dacă omul antichrist lucrează atât de mult, cum s-ar putea să nu lucreze Domnul și mai mult până la sfârșit?

O, pe pământ se desfășoară potrivnicul Meu de două mii de ani, iar acum, la sfârșitul luptei, își scoate atacul din plin peste tot pământul ca să-i doboare pe mulți de partea lui, și de va fi cu putință să-i culce jos pe cei aleși în dreapta pentru credință, mai ales în țara română, țara Mea de două mii de ani creștină, la care, iată, poposesc cu râul cuvântului Meu și Mă împart cu el până la margini și-Mi ocrotesc cu puterile cerești calea venirii Mele și-i rușinez prin cuvânt pe cei pitiți sub cojocul de oaie bună, care împrăstie fără de răgaz erezie de tot felul, lovind în biserica lui Hristos, în sfinți, în cruce, în cuvântul Meu, în Mielul lui Dumnezeu, cuvântul Tatălui peste pământ, și care dă lupta cea de la sfârșit, lupta Mielului cu fiara care sfâșie, și voi fi biruitor, căci așa este scris.

Pace vouă, celor ce vegheați cetatea cuvântului Meu și-Mi deschideți ca să intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, cartea Duhului Sfânt Mângâietorul, Împăratul Cel venit din cer peste pământ, Duhul Adevărului! Oamenii lui antichrist sunt orbi, sunt fără de carte de sus, nu văd și nu vor să cunoască decât ura lor asupra Mielului lui Dumnezeu, și vor păți aceștia ca și cei de acum două mii de ani, care s-au împotrivit venirii lui Hristos, și au ajuns ei apoi de plâns și de ocară rușinoasă, o, și așa vor păți toți cei care fac ca ei de la ei citire și voire, și nu se poate spune despre ei: *Tată, iartă-le lor că nu știu ce fac!* O, nu se poate spune așa, că aceștia nu vor să cunoască atât cât este de cunoscut și de știut, și vor numai și numai ceea ce a rămas de atunci în Scriptură. O, dar cei de sub harul Meu nu se lasă de rădăcinați, și stau cu credință în rădăcină, căci credința le este lor de ajutor și de mântuire, precum este scris.

E zi de praznic sfânt, zi de mărturisire a tainei mântuirii prin cruce, prin Hristos, și las cuvânt însemnat cu crucea ca să-i mustru pe toți cei care fug de cruce, iar cine fuge de cruce fuge de Hristos, Care S-a arătat acum două mii de ani prin cruce și prin înviere. Am rostit prin Evanghelia Mea cuvântul cruce, apoi și ucenicii Mei l-au rostit, și i-am însemnat cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe creștini, ca să se știe după crucea lui Hristos cine este creștin. Prin acest semn așezat cu mâna dreaptă pe trupul celui ce este creștin, acesta mărturisește răstignirea Mea și amintirea Mea și are parte de vindecare de păcate,

căci Eu, Domnul, am suferit crucea și așezarea Mea pe ea pentru tot omul care a fost, care este și care va fi pe pământ om născut din păcat.

Pentru cruce am venit de la Tatăl, și am stat prins în cuie pe ea pentru fiecare om, iar omul care face cruce mărturisește pe Cel ce a plătit pe cruce viața Sa, pe cruce, și nu altfel.

Cel ce nu face cruce face păcate, se vrea liber să facă ce vrea, să facă și să tot facă păcate, o, și Mă tot pedepsește fără milă prin păcatele lui și nu se mai oprește, nu vrea să poarte plata păcatelor lui ca să poarte și el cruce ca și Mine.

Iată lucrarea lui antichrist, el are ce are cu crucea, cu icoanele sfinților, cu tainele bisericii, cu ce îi tot încurcă biruința lui, dar Eu, Domnul, Îmi ocrotesc cu putere calea venirii Mele cuvânt peste pământ, cu cât lucrarea cea ascunsă a omului antichrist ar da să caute să lovească în țara venirii Mele și în tainele Mele cu ea, dar cu cât se ascunde să nu fie văzut și prins, cu atât puterea lui este culcată jos, căci țara Mea de azi și neamul Meu român de pe acest meleag, aceasta înseamnă locul în care Eu, Domnul, lucrez cu tot cerul ca să pun pe fugă, să nimicesc cu totul planul omului antichrist, cel pitit sub masca binelui, dar țara aceasta nu-i pe mâna lui, căci aici, Eu, Domnul, am lucrarea cea multă asupra lui ca să-l dobor, căci sunt Mielul Care biruiește fiara, precum este scris.

Dar tu, care dai să răstorni pe cele neclătinate și ieși la drum să vânezi oi care nu-s ale tale și atragi turma cu glasul tău de lup, mai bine ți-ar fi să stai îngenunchat în fața crucii și să cauți să ceri cu lacrimi iertarea păcatelor pe care le-ai făcut și le tot faci cu bună știință, o, și mai vrei să te dai că știi ce spui. Dar de unde știi tu că știi ce spui și că e așa ce spui? Te dai deștept, mai deștept ca sfinții care au suferit în viața lor sub cruce și au ajuns în cer pe calea pe care am mers Eu, calea crucii, și iată, rugăciunile sfinților stau înaintea Mea în cupe pline, precum este scris, dar tu citești cum vrei tu, nu cum trebuie citit, citești și te dai deștept și spui la alții ce ai de spus, dar tu ești hoțul ieșit la drumul mare după vânat, îmbrăcat bine după moda lumii, și dai să ologești oile slabe și să le tragi apoi de pe calea cea din părinți lăsată, calea crucii, o, și le minți și le cumperi și le vinzi, căci ești vânzător, ești trădător, ești călău, ești lupul care atacă strunga de oi, asta ești, înșelător de meserie, turnător, străin de adevăr, și Dumnezeu te știe, te vede, te măsoară, și vei primi de la El plata după fapte, precum este scris.

Voi, cei care aveți credința și calea cea dreaptă sub picioare, luptați să fiți fiii credinței! Trebuie să învețe omul să aibă credința și darurile ei sfinte, și nu poate el avea oricum acest dar. Așadar, luptați sub cruce și fiți cu veghe asupra vrăjmașilor crucii, căci cu luptă se câștigă biruința cea mare a Mea și a voastră.

Crucea este semnul creștinului și calea lui spre cer. Crucea M-a condus pe Mine spre înviere. Crucea îl conduce pe om spre Hristos, iar antichrist și oamenii lui se cunosc după lipsa crucii, după împotrivirea lor asupra crucii, căreia el dă să-i zică idol, lemn la care lumea se închină. O, păi cum să nu se închine crucii cei de partea crucii dacă ea Mi-a dat Mie biruința?

Iată, trebuie să meriți să faci cruce, să-ți însemnezi ființa cu semnul sfintei cruci, mărturisind așa pe Hristos Dumnezeu al tău. Crucea nu este un lemn și atât. Crucea este semnul lui Hristos, semnul biruinței Lui prin cruce. Crucea conduce omul spre înviere. Crucea nu este idol. Idolul este pentru cei fără Dumnezeu și care își fac un Dumnezeu din lemn, din fier, din ce vor ei, iar crucea este pecetea fiilor lui Dumnezeu, de care duhurile rele fug și gem de teamă în fața semnului sfintei cruci.

Și iată, spun acum: anatema sunt cei care lovesc în semnul sfintei cruci și în cei ce se pecetluiesc cu el pe chipul lor în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!

Evanghelia Mea și a ucenicilor Mei, sunt pline aceste mărturii de numele crucii, căci crucea este una cu Hristos, nedespărțită. De două mii de ani ea este armă asupra diavolului.

Cei ce aruncă de pe ei acest semn al vieții creștine, aceia își aruncă puntea care îi ajută pe cei ce trec de pe pământ la cer peste prăpastia morții.

Și spun acum: Faceți cruce, însemnați-vă cu semnul sfintei cruci tot timpul, ca să fiți biruitori peste tot ce este rău între pământ și cer, voi, fii ai bisericii și ai crucii! Respingeți pe orice făptură care dă să vă deșadăcineze ca să vă biruiască apoi spre cădere! Ridicați arma și vegheați așa! Ridicați crucea, și cu ea veți birui, așa cum Eu, Domnul, am biruit moartea și am înviat!

O, rămâneți întru Mine, fii ai poporului cuvântului Meu din zilele acestea! Vegheați, fiilor, să rămâneți întru Mine, nu în lumea aceasta, în care umblă oamenii lui antichrist ca să-Mi ștergă urma Mea de pe pământ și din oameni! O, de ce am spus Eu: «*Rămâneți întru Mine, rămâneți întru iubirea Mea?*». Am spus, pentru că omul are vinovatul obicei să stea în afara Mea cu firea lui, să stea lipsit de harul cel de sus, nepăsător de suflet și ascultător de trup, iar când omul este creștin în turma lui Hristos se răsfrânge acest gol de Dumnezeu prin cei goi de El, o, și nu mai este Hristos întreg în turmă, și aceasta din pricina celor fără de harul Meu lucrător în om și din om prin toți cei laolaltă trăitori.

Fiilor, fiilor, câtă vreme mai dă omul să mai poată ceva și el pentru sine, nu poate încă Dumnezeu cu harul Său, iar voi, cei care vă voiți fii ai poporului cuvântului Meu, o, fugiți de poftă, fiilor, căci Israel a fost cuprins de poftă în pustie și a pierit poftind, căci pofta îl trage pe om la păcat, la despărțire de Dumnezeu. Când firea este netrăitoare în Hristos, ea îl lenevește pe om, îl trage spre nepăsare, spre netrezie, spre nedragoste, spre trup leneș, lipsit de nevointă și de umilință. Iată, trebuie să meriți să ai credință și darurile ei. Altfel ea îți va fi luată și vei rămâne sterp, nu vei mai avea rod în Hristos, iar mintea îți va fi locaș al minciunii, al părtinirii de sine și al lipsei Domnului din ea, și vai celor ce au iubit odată și s-au lăsat apoi dezbrăcați de credință și de izvorul acestui cuvânt, și spun aceasta pentru cei ce M-au avut al lor prin credința lor în cuvântul Meu de ieri și de azi, iar apoi au căzut în nepăsare și s-a luat de la ei darul credinței!

Fiilor, fiilor, purtarea și dragostea crucii nu vă vor lăsa să cădeți din brațul Meu de Păstor. Lipsa purtării crucii aduce primejdii, aduce căderi și dureri. Fiți purtători de Hristos, de cruce, fiilor! Vă păstoresc pe calea crucii, că asta e calea pe care am mers și Eu spre Tatăl, o, și e mare și mult harul Meu pe calea purtării crucii.

Vă cuprind întru îmbrățișare, în cruce, fiilor. Ea este altarul pe care Eu am stat pentru voi ca să vă pregătesc hrană vouă. Pace vouă, o, pace vouă, fii ai crucii Mele!

Crucea este oglinda pe care v-am lăsat-o Eu ca să Mă vedeți prin ea, ca să vă vedeți în ea, ca să rămână cu voi până la venirea Mea cu slavă, fiilor, și apoi ea va fi pecetea biruinței, lanțul cu care îl vom nimici și îl vom lega pe satana pentru veci de veci, precum este scris, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27-09-2022